

úřady povolanými normu tu v konkrétních případech aplikovati, zjev to, který se vyskytuje téměř při aplikaci každé právní normy. Z okolností, že některé z těchto úřadů vykládají normu onu určitým způsobem, neplyne ještě, ani že výklad opačný je nesprávný, ani že jiné úřady nemohou ji vykládati jinak.

Č. 10.682.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: O různých způsobech, jak jest vyhledávati obecnou hodnotu nemovitosti?

(Nález ze dne 1. července 1933 č. 11.569.)

V ě c: Město N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Smlouvou trhovou ze 6. listopadu 1928 prodala Tatra banka, filiálka v N., nemovitosti ve vl. č. 375 v N. Platebním rozkazem z 24. října 1929 vyměřena byla z převodu toho dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na základě zcizovací hodnoty úředně předpokládané podle § 17 dávk. pravidel. Odvolání obecní zastupitelstvo a v dalším instančním pořadí okresní úřad zamítl.

Konečnému odvolání zem. úřad v Bratislavě vyhověl, rozhodnutí okr. úřadu, resp. obecního zastupitelstva změnil, a plat. rozkaz zrušil k provedení řízení podle § 17 odst. 2 dávk. prav. v podstatě proto, že sice zcizitelka nepodala přiznání, takže byl úřad oprávněn vyměřiti dávku na základě pomůcek po ruce jsoucích, pomůckou takovou byla však zcizitelkou předložená trhová smlouva s udanou cenou 200.000 Kč, kterou měl vzíti a takto vyhověti předpisům § 16 dávk. prav. Neučinil-li však toho, byl povinen pokračovati podle odst. 2 § 17 dávk. prav.; ježto se tak nestalo, jednal vyměřující úřad proti předpisům dávk. pravidel.

Stížnost obce do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou.

Žal. úřad uznává sice, že vyměřovací úřad byl oprávněn vzíti na místo zcizovací ceny podle svého volného uvážení zcizovací hodnotu nemovitostí, má však za to, že byl pak povinen hodnotu tuto zjistiti řízením předepsaným v § 17 odst. 2 dávk. prav. i když zcizitelka nepodala přiznání. Názor ten uznal nss mylným.

Paragraf 17 dávk. prav. obsahuje předpisy o tom, jak se vyhledá obecná hodnota nemovitostí. Zná čtverý způsob: 1. stanovení hodnoty podle udání strany nebo za jejího souhlasu ať výslovně prohlášeného, ať mlčky daného (odst. 2); 2. určení hodnoty jednostranně úřadem bez součinnosti strany (odst. 3); 3. stanovení hodnoty dohodou, nebo 4. soudním odhadem (odst. 4, 5).

Vyměření dávky na základě hodnot úředně předpokládaných (případ 2) nastává podle odst. 3 § 17 tehdy, a) nepodá-li strana ani po vyzvání (§ 16) přiznání k dávce nebo b) nevyhoví-li ve lhůtě jí dané vyzvání, aby udala obecné hodnoty, nebo neprojeví-li ve stanovené lhůtě, že s oceněním hodnoty, které jí bylo vyměřovacím úřadem oznámeno, nesouhlasí. Pravidla stanoví tu tedy preklusi strany co do určení hodnot

zcela zřejmě pro dva případy od sebe odlišné: kdežto případ b) navazuje na řízení normované v odst. 2 § 17, má norma a) povahu samostatnou, která — aplikujíc všeobecný předpis o preklusi, obsažený pro případ nepodání příznávky již v § 16 odst. 1 poslední větě, na případy, kdy se dávka má vyměřiti podle obecných hodnot — stanoví, že úřad jest oprávněn tuto obecnou hodnotu stanovit jednostranně bez účasti strany a tedy bez provedení řízení předepsaného v odst. 2 § 17 přímo a bez dalšího také již tehdy, když strana ani po vyzvání podle § 16 odst. 1 nepodala včas příznání k dávce.

Poněvadž v daném případě není sporno, že úřad byl oprávněn, vzítí za základ pro vyměření dávky obecnou hodnotu nemovitosti v době zcizení, a rovněž není sporno, že strana, ač řádně vyzvána, příznání k dávce nepodala, byl vyměřovací úřad podle § 17 odst. 3 dáv. prav. oprávněn hodnotu tu bez dalšího určit jednostranně, nejso vázán součinností strany podle odst. 2 § 17.

Opačný názor žal. úřadu je v rozporu se zákonem.

Č. 10.683.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): * Obecní notář nemá vůči obci, v níž jest jeho úřední působišť, nárok na diety pro dvojí domácnost, ani když mu obec neposkytla naturálního bytu podle § 14 zák. č. 221/1920 Sb.

(Nález ze dne 4. září 1933 č. 8926/31.)

V ě c: Imrich B. ve Sp. proti zemskému úřadu v Bratislavě o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 25. dubna 1925 žádal st-l obecní úřad města L. o příznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti za dobu přidělení do L. od 1. ledna 1923 do 22. března 1923 dovolávaje se ustanovení § 14 zák. č. 211/20. Žádání toto zamítl městský zastupitelský sbor a v postupu instančním okr. úřad v Levoči a zem. úřad v Bratislavě z důvodů meritorních.

Nss uvážil o stížnosti toto:

Na sporu jest, zda přísluší st-li jakožto notáři ve smyslu zák. č. 211/20 nárok na diety pro dvojí domácnost podle bodu II-D-2 Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov., usnesení vlády z 27. července 1920, na základě § 14 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb.

Podle § 1 zák. č. 211/20 a vl. nař. č. 383/20 vstoupil zák. č. 211/20 v účinnost dnem 1. srpna 1920. Tímto dnem nabyl proto také účinnosti předpis § 14 zák. č. 211/20, jenž v odst. 1 stanoví, že osobní náklad na obecní a obvodní notáře nese stát. Ustanovení toto jest jen výronem a důsledkem předpisu § 1 tohoto zák., jenž prohlašuje, že úřad obecního a obvodního notáře na Slov. budou ode dne, který bude určen nařízením, tedy podle vl. nař. č. 383/20 od 1. srpna 1920, obstarávati pouze státní úředníci, ustanovení podle tohoto zák., a že podle § 3 tohoto zák. obecní a obvodní notáři ustanovení podle tohoto zák. jsou podrobeni zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. o služebním poměru státních